

Rødhårede Ronja – En fortælling om hvorfor kan skal så på rækker

For at anskueliggøre vigtigheden af at så sine frø på række og med passende afstand får eleverne fortalt historien om Rødhårede Ronja og hendes erfaringer med at dyrke sine egne gulerødder.

Eleverne inddrages aktivt i historien, idet de får tildelt rollerne som gulerodsfrø/-spirer/-planter. Herved mærker eleverne på egen krop, konsekvensen af at være sået for tæt og ujævnt i et bed.

Skolehaveunderviseren har rollen som både fortæller og Ronja.

Historien fortælles på et sted, hvor det er muligt at markere gulerodsbedets udstrækning -f.eks. ved at tegne streger i jord eller grus med en pind. Bedet skal være akkurat stort nok til, at alle elever kan stå i bedet - men tæt!

Efterhånden som gulerodsfrøene (eleverne) spirer frem, bliver det klart for Ronja, at hun har sået frøene for tæt, og at de derfor ikke har plads til at vokse og udvikle deres rødder og blade (eleverne har ikke plads til at strække ben og arme ud til siderne). Hun må derfor tynde ud i gulerodsspirerne (nogle af eleverne tages ud af bedet og "plantes" i et nyt). Dette giver gulerodsspirerne bedre plads til at vokse (eleverne kan frit strække ben og arme), men sådan som de står hulter til bulter i bedet, er det svært for Ronja at skelne gulerodsspirerne fra det ukrudt, som efterhånden også begynder at pible frem.

Ronja får den idé at stille gulerodsspirerne på række (eleverne flyttes ind på én lang række i bedene). Gulerodsspirerne har på den måde stadig plads til at vokse, og Ronja kan komme til at luge ukrudt væk på begge sider af rækken med gulerødder.

Ronja sørger for at passe sit bed godt hen over sommeren og kan til sidst høste nogle store, flotte gulerødder.

Historiefortællingen afsluttes med en fælles snak om, hvorvidt Ronjas måde at så sine frø på var en smart måde - om man i virkeligheden ville kunne flytte rundt på sine spirer i bedet, sådan som Ronja gjorde - og hvad man i stedet bør huske at gøre fra start, når man sår sinefrø.

